

Teisipäev, 14. jaanuar 2014

P7_TA(2014)0016

Keskkonda sattunud plastijäätmete Euroopa strateegia

Euroopa Parlamendi 14. jaanuari 2014. aasta resolutsioon keskkonda sattunud plastijäätmete Euroopa strateegia kohta (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (jäätmete raamdirektiiv),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 91/157/EMÜ,
- võttes arvesse nõukogu 16. septembri 1996. aasta direktiivi 96/59/EÜ polüklooritud bifenuülide ja polüklooritud terfenüülide (PCB/PCT) kõrvaldamise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta,
- võttes arvesse nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiivi 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (pakendidirektiiv),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/65/EL teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes,
- võttes arvesse nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. detsembri 2000. aasta direktiivi 2000/76/EÜ jäätmete põletamise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv),
- võttes arvesse oma 13. septembri 2011. aasta resolutsiooni tõhusa Euroopa toorainestrategie kohta ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 21.

Teisipäev, 14. jaanuar 2014

- võttes arvesse komisjoni 13. veebruari 2012. aasta teatist „Innovatsioon ja jätkusuutlik majanduskasv: Euroopa biomajandus“ (COM(2012)0060),
 - võttes arvesse komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta teatist „Ressursitõhus Euroopa – Euroopa 2020. aasta strateegia kohane juhtalgatus“ (COM(2011)0021) ning Euroopa Parlamendi 24. mai 2012. aasta resolutsiooni ressursitõhusa Euroopa kohta ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020“ (COM(2011)0244) ja Euroopa Parlamendi 20. aprilli 2012. aasta resolutsiooni „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020“ ⁽²⁾,
 - võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut keskkonda sattunud plastijätmeid käsitleva Euroopa strateegia kohta (COM(2013)0123),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsust nr 1386/2013/EL, milles käsitletakse Euroopa Liidu üldist keskkonnaalast tegevusprogrammi aastani 2020,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust (A7-0453/2013),
- A. arvestades, et plastijätmeid ei käsitleta ELi õigusaktides eraldi, vaid hoolimata nende eripäradest üldise jäätmevoo osana; arvestades, et selliseid jätmeid ei tohiks enam käsitleda pelgalt prügina, vaid pigem ressursina;
- B. arvestades, et eri plastmaterjale on järjest rohkem ja nende kasutus suureneb, mille tagajärjel tekib rohkem jätmeid ning suureneb kasutamine koos muude materjalide ja ühenditega; arvestades, et plasti koguneb suurtes koguses (hinnangute kohaselt on Atlandi ja Vaikse ookeanis kokku 80 miljonit tonni plasti) ja see püsib keskkonnas sadu aastaid, hävitades mereelustikku, kutsudes esile toksilisi reaktsioone ning eraldades ökosüsteemidesse ja seega ka toiduahelasse sisesekretsioonisüsteemi kahjustavaid aineid, kantserogeenseid, mutageenseid või reproduktiivtoksilisi aineid, nanoosakesi ja püsivaid orgaanilisi saasteaineid; arvestades, et ELi turule lasti ainuüksi 2010. aastal 95,5 miljardit kilekotti, millest enamik oli ettenähtud kasutamiseks vaid ühe korra, kuigi paljudes riikides on nende kasutamine piiratud või keelatud;
- C. arvestades, et ELi jäätmealaste õigusaktide puudulik rakendamine ja jõustamine liikmesriikides, asjakohaste eesmärkide ja hinnamehhanismide puudumine, ebapiisav sisenõudlus ringlussevõetud materjalide järele, plastijätmete ebaseaduslik ladestamine, ebaseaduslik eksport ja nõuetele mittevastav ladustamine, käitlemine ja transport on tekitanud inimeste tervisele ja keskkonnale, sh mereelustikule olulist kahju ning on suurendanud jäätmete eksportimist, mille tagajärjeks on materjalide ja töökohtade kadumine ELis;
- D. arvestades, et plastijätmete prügilasse ladestamise keelustamine ei taga iseenesest toorainete soovitud taaskasutamist, kui asjaomased kogused suunatakse hoopis põletusahjudesse;
- E. arvestades, et plastijätmete puhul tuleks keskenduda nende ennetamisele ja vähendamisele, ergutades tootjaid valima toodete kavandamisel alternatiivseid ja säästvamaid materjale;
- F. arvestades, et plastitoodete ökoinnovatsioon ja disain on Euroopa konkurentsivõime seisukohalt üliolulised, aidates tööstusel kohaneda ressurside kõrgete hindade ja materjalide nappusega ning arendada peamisi progressi võimaldavaid tehnoloogiaid jätkusuutliku ühiskonna huvides;

⁽¹⁾ ELT C 264 E, 13.9.2013, lk 59.

⁽²⁾ ELT C 258 E, 7.9.2013, lk 99.

Teisipäev, 14. jaanuar 2014

- G. arvestades, et ELile tooks kasu uued töökohad ja kasv tänu jõulisele püüdele saavutada suurema ringlussevõtu kaudu tasakaalustatud, ressursitõhus, mürgivaba, „hällist hällini“ ringmajandus, mille aluseks on idee käsitleda tavajäätmeid toorainena; arvestades, et plastijäätmete ringlussevõtu majanduslik potentsiaal on praegu palju suurem kui 33 %, mis on saavutatud plastpakendite jäätmete osas, ja 25 %, mis on saavutatud kõigi plastijäätmete peale kokku, ja kõrge ringlussevõtu määr võib aidata toorainepuuduse korral;
- H. arvestades, et plastitööstus annab ELis tööd ligikaudu 1,6 miljonile inimesele;
- I. arvestades, et strateegia „Euroopa 2020“ nõuab arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu;
- väljendab heameelt komisjoni rohelise raamatu üle ning tunnustab vajadust konkreetsete plastijäätmealaste meetmete järele ELi õigusaktides ja olemasolevate jäätmealaste õigusaktide ühtlasema, järjepidevama ja rangema rakendamise ning jõustamise järele, eelkõige seoses jäätmehierariiaga: vältimine, korduskasutamine, ringlussevõtt ja taaskasutamine, ning eelkõige nendes liikmesriikides, mis ei ole veel saavutanud olemasolevaid ringlussevõtu eesmärke;
 - on seisukohal, et tõhusat jäätmekäitlust võiks alustada strateegilisest kavandamisest;
 - rõhutab, et EÜ jäätmevoogude ja ringmajanduse käsitlemise terviklikumaks muutmiseks praeguse õigusliku sobivuskontrolli raames ja arvestades, et umbes 40 % plastijäätmetest pärineb pakenditest ja peamiselt ühekordsetest toodetest ja samas reguleerib konkreetsetelt plastijäätmete kogumist üksnes pakendidirektiiv, on vaja kiiremas korras nimetatud direktiivi muuta ja kavandada plastijäätmenormid, mis lähevad toote-eeskirjadest ja -standarditest kaugemale; on seisukohal, et komisjon peaks sel eesmärgil ja oma tulevaste ettepanekute väljatöötamisel silmas pidama, et plastijäätmed ei ole homogeenne materjal, vaid tegelikult koosnevad sellised jäätmevood erinevatest materjalidest, lisainetest ja eri liiki plastiühenditest, mis vajavad erinevat käitlemist; märgib aga, et kuigi plastpakend aitab kaasa toodete kvaliteedi säilitamisele ja kõlblikkusaja pikendamisele, ei ole see alati toote säilitamiseks vajalik;
 - rõhutab, et plastijäätmealaste ELi õigusaktide esmane eesmärk peaks olema vähendamine ja seetõttu tuleks need õigusaktid läbi vaadata, et lisada neisse:
 - konkreetsed siduvad eesmärgid eri plastijäätmete (näiteks elektroonikaromud, romusõidukid, pakendid, põllumajandusjäätmed, ehitusjäätmed) kogumiseks, sortimiseks (mis võiks jõuda 80 %-ni, st väga kõrge tasemeni) ja ringlussevõtmiseks ning kohustuslikud ringlussevõetavuse kriteeriumid (millega selgitatakse mehaanilise/orgaanilise ringlussevõtu ning taaskasutamise/põletamise vahet); tuleks püüelda järkjärgulise ja ambitsioonika eesmärgi poole, et aastaks 2020 ei sisaldaks ringlussevõetud plast enam mingeid ohtlikke lisaineid, mille kasutamine ei ole uute toodete puhul enam lubatud; teatavad liikmesriigid vajavad Euroopa tasandil kehtestatud eesmärkide täitmiseks ülemineku- perioodi;
 - kogumise, sortimise ja üldise jäätmekäitluse kriteeriumide ühtlustamine kogu ELis, et luua kooskõlas jäätmehierariiaga võrdsed konkurentsitingimused, sh ringlussevõtu tehniliste, regulatiivsete, administratiivsete ja majanduslike takistuste kõrvaldamine;
 - materjalide konkreetne märgistamine, mille abil teavitada tarbijaid toodete mehaanilisest või orgaanilisest ringlussevõttust ja anda neile teavet selle kohta, kuidas sortimist ja ringlussevõttu suurendada; ja
 - kriteeriumid ühekordsete ja lühikese kasutusega plasttoodete asendamiseks korduskasutatavate ja vastupidavamate materjalidega;
 - nõustub, et plastijäätmeid peaks käsitlema väärtusliku ressursina, edendades nende korduskasutamist, ringlussevõttu ja taaskasutamist ning võimaldades asjakohase turukeskkonna loomist; palub komisjonil esitada 2014. aastaks ettepanekud selle kohta, kuidas lõpetada 2020. aastaks järk-järgult ringlussevõtuks või taaskasutuseks sobivate jäätmete prügilasse ladustamine, ilma et selle tulemusena eelistataks jäätmete energiakasutuse võimalust ringlussevõtule, ja tagada keskkonnatõhususe kriteeriumide kohaldamine kõigi käitlusviiside puhul; on seisukohal, et lisaks eespool nimetatud ringlussevõtu eesmärkidele on seega oluline kehtestada ka asjakohased meetmed ringlussevõetavate, kompostitavate ja

Teisipäev, 14. jaanuar 2014

biolagunevate plastide põletamise ärahoidmiseks, et optimeerida jäätmehierarhiat, järgides iga plastitüübi olelusringi; juhib tähelepanu sellele, et see pööraks ümber ka senise jätkusuutmatu kalduvuse eelistada uusi tooteid kallimatele korduskasutatavatele toodetele; rõhutab, et toodete ringlussevõetavust ja taaskasutatavust tuleks arvesse võtta juba väljatöötamisetapis; kutsub seetõttu komisjoni üles kavandama toodete väljatöötamisega seotud meetmeid, mis parandavad toodete üldist keskkonnamõju, hoiavad ära liigse jäätmetekke ja edendavad ringlussevõteturget; on seisukohal, et plasttooted tuleks igal juhul välja töötada selliselt, et need peaksid võimalikult kaua vastu, võttes arvesse kogu toote kasutusiga; juhib tähelepanu sellele, et sellega seoses peaks komisjon plastijäätmetelaste uute õigusaktide raames kaaluma suurema kontrolli kehtestamist prügilasse jõudvate jäätmete üle kuni aastani 2020 ja kontrolli suurendamist põletamiskohtades;

6. nõuab, et plastijäätmeid kasutatakse energia tootmiseks üksnes siis, kui kõik ülejäänud võimalused on ammendunud, ning tingimusel, et kasutatav tehnoloogia sisaldab asjakohaseid puhastussüsteeme, et vältida kahju tekitamist keskkonnale ja inimeste tervisele;

7. on veendunud, et kõige ohtlikumad plastid – need, mis on teaduslike tõendite põhjal osutunud tervisele ja keskkonnale kõige kahjulikumaks (näiteks mikroplastid ja oksüdantide toimel biolagunevad plastid) ning raskemetalle ja muid aineid sisaldavad plastid, mis võivad ringlussevõetuprotsessi samuti keerulisemaks muuta – tuleks turult järk-järgult välja tõrjuda või lausa keelustada niipea kui võimalik enne 2020. aastat, et kujundada välja turg korduskasutatud ja ringlusse võetud materjalide jaoks, ja on seisukohal, et neid tuleks viivitamata hakata üksteisest eraldi koguma; on sellega seoses seisukohal, et tuleks toetada ohtlike plastmaterjalide ja lisaainete asendamist ja seda muu hulgas ohtlike ainete kasutamise piiramise direktiivis sisalduva piiratud ainete nimekirja täiendamise kaudu; on ühtlasi seisukohal, et nii, nagu enamik Euroopa kodanikke ja tarbijaid on nõudnud⁽¹⁾, tuleks ühekordsete kilekottide kasutamist järsult vähendada ja võimaluse korral tuleks nende kasutamisest täielikult loobuda, ja et jäätmetekke ennetamiseks tuleks võtta tõhusamaid meetmeid liigse tarbimise ja ühekordsete toodete vastutustundetute kõrvaldamise vältimiseks;

8. juhib tähelepanu sellele, et maailmas, kus loodusvarasid, sh põllumaad on üha vähem, seisneb jätkusuutlikkus ressursside kasutamise vähendamises absoluutnäitajate poolt ja mitte pelgalt ühe asendamises teisega; rõhutab, et bioplasti, biolaguneva ja kompostitava plasti edendamiseks tuleks vastu võtta sobivad meetmed sellise eeldusega, et nende tootmine ei avalda negatiivset mõju inimestele ja loomadele mõeldud põllumajandustoodangule ega keskkonnale; rõhutab ühtlasi, et tuleb toetada juba tunnustatud Euroopa standarditele (s.o CEN 13432), et tagada lagunevate, biolagunevate ja kompostitavate plasttoodete selgem eristamine ja anda selgemat teavet nende omaduste, ringlussevõetavuse ja potentsiaalse korduskasutuse kohta nii tarbijatele kui ka jäätmete töötajatele ja käitlejatele;

9. nõuab rohkem avaliku ja erasektori investeeringuid teadusuuringutesse ja tehnoloogiatesse, mille eesmärk on säästvama plasti loomine (st tarbitakse vähem toorainet ja samal ajal tagatakse sama kvaliteet, taaskasutatavus ja ringlussevõetavus), eri tüüpide parem integratsioon tootmisprotsessides ja ümbertöötlemises, ilma et seejuures mõjutataks materjalide kvaliteeti; on seisukohal, et samuti on vaja uusi tehnoloogiaid ulatuslikumateks plasti biolagundamise protsessideks, jäätmesortimismeetoditeks, käitlemiseks ja mehaaniliseks ringlussevõtuks, ookeanidest kogutud plastide taaskasutamiseks, ökodisainiks ja arukateks pakenditeks; usub, et Horisont 2020 pakub võimalusi rahuldada neid olulisi ühiskonna vajadusi ning et kasu nii keskkonnale kui ka kodanikele on kaugemaleulatuv, alates uute majandustegevuste (näiteks inimtööjõu abil toimuv kõrgetele standarditele vastav sortimine) loomisest kuni mereprahi ja terviseriskide vähendamiseni; rõhutab, et see avab eeskätt noorte jaoks võimalusi neid uute tegevusvaldkondade kaudu tööturule integreerida; juhib tähelepanu sellele, et jäätmeid käsitlevate ELi õigusaktide täieliku rakendamisega oleks võimalik säästa aastas 72 miljardit

⁽¹⁾ Konsulteerimine teemal, kuidas vähendada kilekottide kasutamist ja parandada direktiivis 94/62/EÜ (pakendite ja pakendijäätmete kohta) sätestatud biolagundatavuse nõudeid ja suurendada tarbijate teadlikkust biolagunevate pakendite kohta – statistika: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

Teisipäev, 14. jaanuar 2014

eurot, suurendada ELi jäätmekäitlus- ja ringlussevõtusektori aastakäivet 42 miljardi euro võrra ning luua 2020. aastaks üle 400 000 uue töökoha; rõhutab, et ka teised ELi fondid saavad anda olulise panuse kogumise ja ringlussevõtu taristu ülesehitamisse, kui nad lähtuvad järjekindlalt jäätmete raamdirektiivi jäätmehierarhiast;

10. pooldab seetõttu selliste meetmete võtmist, mis edendavad plastide ringlussevõttu kui parimat lahendust keskkonnavalaste eesmärkide täitmiseks; kutsub üles kaasama enamatesse riigihankekonkurssidesse, sealhulgas Euroopa institutsioonide omadesse, selgeid nõudeid seoses plastijäätmete ringlussevõtmisega ja ringlussevõetud plasti kasutamise soodustamisega, kus see on võimalik;

11. on veendunud, et plastijäätmete ebaseadusliku ekspordiga ja prügilasse ladestamisega võitlemiseks peavad nii liikmesriigid kui ka komisjon astuma julgemaid samme, sealhulgas jäätmesaadetisi puudutavate ELi õigusaktide karmim jõustamine, samuti rangem järelevalve ja kontrolliskeemid sadamates ja kõikides jäätmekäitluskohtades, et tegeleda oletatavasti ebaseaduslike jäätmesaadetistega ja võidelda korduskasutamise alusel jäätmete eksportimise vastu (peamiselt romusõidukid ja elektroonikaromud), ja tagama, et eksportimine toimub üksnes nende kohtade kaudu, mis täidavad jäätmeveo määruse artiklis 49 sätestatud keskkonnaohutu jäätmekäitluse nõudeid; märgib, et tootja laiendatud vastutuse põhimõtte rakendamine ning tarbija teadlikkus mängivad olulist rolli ebaseadusliku ekspordi ennetamises ja plastijäätmete olulises vähendamises keskkonnas; on samuti veendunud, et EL peaks edendama sidusa jäätmekäitluse põhimõtet kõikvõimalikel rahvusvahelistel foorumitel, lepingutes ja asutustes; rõhutab, et EL peaks täitma juhtrolli ülemaailmses algatuses, mille eesmärgiks on mereprahi seire ja selle hulga märkimisväärne vähendamine ookeanides; samuti peab hädavajalikuks ligipääsu usaldusväärsetele, võrreldavatele andmetele jäätmevoogude, jäätmete Euroopasse sisse ja Euroopast välja vedamise, mahtude ja käitlussüsteemide kohta;

12. on seisukohal, et ringlussevõtu taristute rahastamine peaks olema tähtsam kui jäätmete ladestamise ja põletamise rahastamine, kuid selle puhul tuleks tingimata arvesse võtta iga kogukonna vajadusi; innustab Euroopa omavalitsusi ja kohalikke valitsusi, plastitööstust ning ringlussevõtu- ja jäätmekäitlussektorit tegema kõikvõimalikke pingutusi, et motiveerida kodanikke ja ettevõtteid omaks võtma ringmajanduse põhimõtet plastijäätmete valdkonnas, alustades laiapõhjalise aruteluga planeeritud iganemise kohta, edendades hõlpsat ja tõhusat eraldikogumist, taaskasutust ja ringlussevõttu ning luues nõuetekohaseid plastijäätmete kogumise punkte, eelkõige rannikualadel ja ohustatud keskkonnaga piirkondades, alustades esmajärjekorras piirkondadest, mille liikmesriigid on deklareerinud kaitsealade ja/või rahvusparkidena; samuti usub, et plastijäätmete käitlemise ühtlustamisele kogu Euroopas aitab kõige rohkem kaasa ühistes standardites ja tavades kokku leppimine; julgustab piirkondlikke omavalitsusi tegema integreeritud jäätmekäitluse kavandamisel koostööd, kui see on keskkonna ja majanduslikust seisukohast tasuv, ja edendama eelkõige põllumajandusjäätmete kogumiskeskuste loomist põllumajanduses tekkivate plastijäätmete (nt kasvuhuoneplast) jaoks;

13. pooldab teadlikkuse suurendamisega seoses konkreetseid meetmeid ja kampaaniaid, nagu Euroopa plastijäätmete päeva tähistamine, mil kodanikud saavad tagastada mis tahes mahus plastijäätmeid määratud punktidesse, näiteks sobiva rahalise hüvitise eest, sest see annab võimaluse tagada ringlussevõetava plasti varu ja tõsta avalikkuse teadlikkust ringlussevõtmisest ja ressursitõhususest; on seisukohal, et see sündmus võiks hõlmata ka kogukonna koristustegevust (näiteks rannas) sümbolise panusena plastijäätmete tekitatud reostuse ohjamiseks; kutsub üles kooskõlastama sedalaadi üritust selliste kampaaniatega nagu „Teeme ära“, Euroopa jäätmetekke vähendamise nädal ja tulevane „Euroopa koristuspäev“; tervitab komisjoni pilootprojekti MARELIT, mille eesmärgiks on kõrvaldada merepraht Euroopa neljast piirkondlikust merest ja vähendada meres oleva plastiprahi keskkonna-, tervise-, majanduslikku ja sotsiaalset mõju; soovib komisjonil hoogustada oma dialoogi kolmandate riikidega (näiteks nendega, kellel on Mustas meres territoriaalveed), et meres oleva plastiprahi probleemi tõhusamalt käsitleda;

14. rõhutab, et uutele ELi tasandi keskkonnapoliitika, ökoinnovatsiooni, jäätmekäitluse ja biomajanduse alastele algatustele peaks eelnema usaldusväärne mõjuhindang muu hulgas sotsiaalsete tagajärgede ja tööturu võimaluste kohta, milles käsitletak eelkõige töökohtade loomise potentsiaali ning keskkonnasäästlike töökohtade loomiseks vajaliku alus- ja kutseõppe tarvidust;

Teisipäev, 14. jaanuar 2014

15. tuletab meelde, et liikmesriigid peaksid keskkonna- ja majanduslikke aspekte ühitades toetama algatusi, mis lihtsustavad suurima inimväärse tööhõive potentsiaaliga valdkondade arengut ja eriti neid, mis aitavad kaasa majanduse jätkusuutlikumaks muutmisel ja jätkusuutlike kvaliteetsete töökohtade loomisel vähem ressursimahukas majanduses kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020“; palub kohalikel ja piirkondlikel ametiasutustel viia avalike teenuste osutamist käsitlevad sätted kooskõlla keskkonnavalaste eesmärkide ja püüdlustega, et saavutada mitu eesmärki korraga ning ergutada seega keskkonnasäästlike töökohtade loomist;

16. on seisukohal, et esmajärjekorras tuleb kindlaks teha tööturu tulevased vajadused ja vajaminevad oskused; rõhutab vajadust strateegiate järele, mis võimaldavad viia töötajate oskused vastavusse tööturu tulevaste vajadustega; rõhutab sellega seoses, et vähem ressursimahukale majandusele üleminekul seotud probleemide lahendamiseks on vaja sobival tasemel väljaõpet ja oskusi, et tagada ökoinnovatsiooni elujõuline arenemine ja jäätmeid käsitlevate ELi õigusaktide nõuetekohane rakendamine; soovib liikmesriikidel kaasata ringmajanduse mudel oma kutseõppe kavadesse; märgib, et kooolitus võib parandada ringlussevõtu sektori töökohtade üldist staatust ning aidata parandada töötajate töökohal hoidmist ning tervise- ja ohutusnõuete täitmist; tuletab sellega seoses meelde, et Euroopa Sotsiaalfond võib kutseõpet ja väljaõpet töökohal edendades aidata kooskõlas 2013. aasta veebruaris komisjoni esitatud sotsiaalsete investeeringute paketiga rahuldada nõudlust jätkusuutlike kvaliteetsete töökohtade järele vähem ressursimahukas majanduses;

17. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
